

Jyväskylä 24.11.2009

Avoin kirje Kuopion hallinto-oikeudelle

Tiedostan, että oikeuslaitoksella on pinoittain asioita hoidettavana ja käsilläni on avoin kirje, jonka voitte halutessanne kokonaan sivuuttaa. Toivon, että kuitenkin ehditte ja viitsitte lukea ajatuksella sanottavani. Tässä kirjeessä esitän näkemyksiä Mikkelissä sijaitsevan Hännin monitoimikentän rakennustoimenpiteiden keskeyttämiseen liittyviin päätöksiin. Lähtökohtani on opportunistinen, mutta toivottavasti ei kuitenkaan utopistinen. Tahdon uskoa rationaalisten ratkaisujen toteutumiseen ja hyväsydämiini haaveisiin. Koen tämän kirjeen ainoaksi vaikuttamismahdollisuudekseni siihen, että Mikkelin Hännin monitoimikentällä vielä tänä talvena luisteltaisiin. Kirjeen taustalla on mieltäni vaivaava oletus, että Kuopion hallinto-oikeus ei ole viimeisintä asiaan liittyvää päätöstä (09/550/3) tehdessään ollut kaikilta osin tilanteesta tietoinen. Esitän seuraavaksi, miksi asian suhteen hallinto-oikeutta lähestyn ja esittelen itseni lyhyesti. Tämän jälkeen perustelen, miksi minulle on mainitsemani kaltainen oletus muodostunut.

Lähestyn asian suhteen hallinto-oikeutta, sillä korkeimpaan hallinto-oikeuteen toimitettavan valituskirjelmäprosessin myötä paradoksaalinen skenaario kentän suhteen olisi jo toteutunut. Viittaan järjen vastaisella ilmauksella siihen, että kaupungissa on viimeistelytyötä vaille valmis, miljoonia maksanut ja pääosin veronmaksajien varoilla rakennettu kunnallinen liikuntapaikka, jota ei kuitenkaan saa käyttää.

Itse olen Jyväskylän yliopiston liikunta- ja terveystieteiden tiedekunnassa tohtorikoulutettavan toimessa työskentelevä, väitöskirjaa viimeistelevä, liikuntatieteiden maisteri. Olen useita vuosia vastannut tiedekunnassamme liikunnanopettajakoulutukseen sisältyvistä luistelun opetuksista ja opiskelijavalinnoista. Yksi huolenaiheistani on ollut, miten heikot mahdollisuudet useilla maamme paikkakunnista on jääurheilun harrastamiseen: jäähalleja maassamme on runsaasti, mutta isoja tekojääratoja, joille esimerkiksi koulut pääsevät säännöllisesti, vain vähän¹. Mikkelin keskustan läheisyydessä olevalle Hännin kentälle isoa tekojäärataa on suunniteltu kymmenien vuosien ajan.

Perustellakseni tekojäärädan tarpeellisuutta kirjoitin aiheesta vuoden 2008 toukokuussa artikkelin Länsi-Savo -sanomalehteen². Huhtikuussa 2009 Mikkelin kaupunginhallitus antoi hankkeelle aloitusluvan ja hyväksyi samalla rakennustöiden urakoitsijat.

Hallinto-oikeudessa käsiteltäessä ihailtavan nopealla aikataululla valituksen Hännin monitoimikentän rakennusvalvontaa koskevasta päätöksestä. Annoitte asiasta 19.11.2009 päätöksen (09/0550/3), jonka mukaan hallinto-oikeuden 14.10.2009 antama päätös (09/0490/3) toimenpiteiden keskeyttämisestä on voimassa siihen saakka, kunnes päätös on lainvoimainen tai korkein hallinto-oikeus toisin määrää. Saamienne dokumenttien ja soveltamienne oikeusohjeiden mukaan olette ymmärtääkseni tehneet juridisesti ainoan oikean päätöksen. Minun on kuitenkin vaikea kuvitella, että se olisi ollut samansisältöinen, jos olisitte olleet kaikilta osin tietoisia tilanteesta ja tapahtumien taustoista. Mikkelin kaupunki on päätöksillään jarruttanut tekojäähanketta kymmenien vuosien ajan. Kun kenttä vihdoinkin päätettiin rakentaa, lupa-asioita ei ollut hoidettu kunnolla. Seurauksena oli, että kenttää vuosikausia odottaneiden jäähaaveet sananmukaisesti vesittyivät – jälleen kerran. Kun Kuopion hallinto-oikeus kielsi 14.10.2009 Hännin kentän rakennustoimenpiteiden jatkamisen, kenttä oli viimeistelytöitä vaille valmis. Runsaat puoli vuotta kestänyt ja miljoonia maksanut rakennushanke todellakin seisautettiin vain vajaata viikkoa ennen kuin kentän oli tarkoitus olla käyttökunnossa! Tilanne on siis liioittelematta järjen vastainen, suorastaan tragikoominen. Kenttä on rakennettu käytännössä valmiiksi, mutta sen verovoillaan kustantaneet kaupunkilaiset eivät pääse sinne luistelemaan.

Rakennusprojektin epäammattimaisen asioidenhoidon sijaiskärsijöiksi joutuvat täysin väärät henkilöt, esimerkiksi kentästä pitkään haaveilleet koululaiset ja jääolosuhteissa erilaisia liikuntamuotoja harrastavat kaupunkilaiset. Oma lukunsa on Mikkelin kaupungin ainoa pääsarjataso palloilujoukkue, jääpalloseura Mikkelin Kampparit³. Seura, joka on vuosia ainoana bandyliigapaikkakuntana sinitelty luonnonjääolosuhteissa. Tälle kaudelle seura ”tiesi” viimeinkin saavansa ilmastonmuutoksen myötä lajin kannalta välttämättömäksi muodostuneen tekojäärädan ja teki sen myötä merkittäviä satsauksia. Nyt koko seuran toiminnan jatkuminen on vaakalaudalla. Juniorit lopettavat ja edustusjoukkueen pelaajat suunnittelevat maisemanvaihtoa. Siviilitöitä tekevien ja talkoohengellä mukana olevien pelaajien kuorma on ymmärrettävästi käymässä liian raskaaksi, kun viikoittain harjoituksiin ja peleihin pitää matkata useita kertoja lähikaupunkien tekojäärädoille. Viime talveen saakka tilanteen kanssa oli jollain tavalla opittu elämään, kun rakennustoimenpiteiden muodossa mitään konkreettista asian eteen ei ollut tehty. Nyt tilanne on kuitenkin kokonaan toinen. Epäusko on vallannut mielet. Enää ei jakseta odottaa.

En tunne oikeusohjeita kovinkaan yksityiskohtaisesti, mutta maalaisjärkeä käyttäen kysyn kunnioittaen, olisiko toisenkinlaiseen ratkaisuun voitu päätyä? Oletukseni mukaan kentän toimintakuntoon saattamisessa kyse on vain ja ainoastaan ajasta. Neljän hengen valittajapopulaatiokin mitä todennäköisimmin tiedostaa enää tekevänsä viivytystaistelullaan kiusaa. Kaupungin keräämillä verovaroilla rahoitettua, miljoonia maksanutta jäähdytysputkistoa ei varmasti tulla purkamaan. Päättäjät kuuntelevat valittajia, mutta ennemmin tai myöhemmin Hännin monitoimikentän tekojäärädalla luistellaan. Antamanne päätöksen seurauksena myöhemmin: miltei valmiiksi rakennettu kenttä voidaan viimeistellä käyttökuntoon aikaisintaan ensi talveksi. Eikö vaihtoehtoisena ratkaisuna olisi esimerkiksi voinut olla, että kenttä viimeistellään toimintakuntoon heti ja sitä koekäytetään tämä talvi hallinto-oikeuden poikkeusluvalla? Samalla valittajat pystyvät kokemansa perusteella realistisesti raportoimaan heille aiheutuneista haitoista. Kaupungin rakennuslautakunta on tänä aikana velvoitettu käsittelemään asiaa ja hankkimaan asianmukaiset toimenpideluvat. Ilman niitä kenttää ei poikkeusluvan päättymisen jälkeen saisi käyttää.

Antti Laine

Tohtorikoulutettava (LitM)
Jyväskylän yliopisto
Liikuntatieteiden laitos

PL 35 (L), 40014 Jyväskylän yliopisto
antti.laine@jyu.fi
040 531 7385
014 260 2043

Kirje on toimitettu julkaistavaksi Länsi-Savo -sanomalehteen, tiedoksi Kuopion hallinto-oikeudelle ja Mikkelin kaupunginjohtajalle sekä mahdollisia toimenpiteitä varten oikeuskanslerille ja eduskunnan oikeusasiamiehelle.

¹ Ks. esim. Laine, Antti. 2007. Luistelu. Teoksessa Pilvikki Heikinaro-Johansson ja Terhi Huovinen (toim.) Näkökulmia liikuntapedagogiikkaan. Helsinki: WSOY, 424–440.

² Laine, Antti 2008. Mikkeli tarvitsee tekojäärädän. Artikkelit Länsi-Savo -sanomalehdessä 17.5.2008. Kopio artikkelista liitteenä.

³ Olen itse pelannut jääpalloa pääsarjatasolla Suomessa ja Ruotsissa vuodesta 1996 alkaen. Edustamiani seuroja ovat olleet JPS, Örebro SK, HIFK ja viimeisimpänä Kampparit. Liityin seuraan viime vuonna, sen jälkeen, kun olin tutustunut yksityiskohtaisesti tekojäärätahankkeen historiaan ja kirjoittanut aiheesta edellä viittaamani sanomalehtiartikkelin. Periksi antamaton taistelu jatkuvia vastoinkäymisiä vastaan teki minuun vaikutuksen. Muiden seurojen houkutteluista huolimatta liityin Kamppareihin, vaikka useita luontevimpiakin valintoja (esimerkiksi nykyisen asuinpaikkakuntani seura JPS) olisin pystynyt tekemään. En kuitenkaan esitä tätä mainostaakseni itseäni vaan perustellakseni, mistä positiosta tulkintoja koko Kampparien seuraorganisaation kohtaamista ongelmista välitän.